

9. navadna nedelja – leto A

Lažni preroki in hiša na skali

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod,‹ ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Veliko mi jih bo reklo tisti dan: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del?‹ In takrat jim bom naznanil: ›Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnate nepostavno!«

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali. Kdor pa te moje besede posluša in jih ne uresničuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi; zagnali so se v to hišo in padla je in njen padec je bil velik.« Mt 7,21-27

Kdo pojde v nebeško kraljestvo?

S čim Jezus začenja današnji evangelij? Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod,‹. Od vas pričakujem, da izpolnite voljo mojega Očeta. Kaj naj bi pomenilo reči: ›Gospod, Gospod,‹? Moledovati in prositi ga. Častiti ga in se mu prilizovati. Moliti z mnogimi besedami? No, to nam je verjetno poznano. Samo besede pač ne zadoščajo. Kaj še potem Jezus pravi? Da bodo mnogi prišli ob sodbi k njemu in mu rekli: ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del? In on jih bo nagnal. Kako? Če je prej grajal tiste, ki samo govorijo. Zakaj graja tudi tiste, ki veliko delajo: prerokujejo, izganjajo in ozdravljajo. Saj je to nasprotje prvega. Ne le besede, ampak dejanja. Kaj mu spet ni prav? Zdi se, kot da je Jezus ta dan vstal slabe volje in mu ni prav nič prav. Niti češčenje in prošnje, niti dejanja. Kaj bi rad?

Nadaljuje z znano prisposodbo o možu, ki zida hišo na skalo. Ta, ki besede posluša in jih izpolni, ta je tisti, ki pride v nebeško kraljestvo. A kakšen mož bi to bil: ne tisti, ki veliko moli in prosi, niti tisti, ki veliko dela. Kdo je ta mož? Če pomislimo v čem je razlika med gradnjo pametnega in nespametnega moža opazimo, da je razlika samo v temelju. Ni vprašanje gradnje, oblike in velikosti zgradbe. Temeljno vprašanje torej ni, kakšno hišo bo mož sezidal, niti kako jo bo zidal, ampak kam jo bo postavil. Kaj je temelj te hiše? Temelj naj bo Jezus in njegov zgled. To naj bo temelj besed in dejanj. In kaj je temelj Jezusovega življenja, njegovih besed in dejanj? Ljubezen! Ljubezen do sebe, bližnjega in do Boga. To naj bi bil temelj tudi naših dejanj. Smo tik pred postnim časom, zato je današnji evangelij lahko povabilo, da premislimo, na čem sloni naše življenje. Ali je to res ljubezen, ljubezen do sebe, bližnjega in do Boga.

Torej kako se odraža moja ljubezen do sebe? Ko Jezus graja množico besed, lahko graja nas, kadar hitimo v molitev in prošnjo, naj nam Gospod pomaga, pa se nam ne da ustaviti in premisliti, kaj se nam pravzaprav sploh dogaja. Ali se sploh hočemo srečati sami s seboj? Ali zaupam, da bo temelj, na katerem stojim – Bog sam, poskrbel, da me srečanje s seboj ne bo razsulo? Ali prikrojujem resnico tako, da sem ravno pravšnji za druge in zase. Ustaviti se in srečati s seboj! To je prvi post, prvi postanek na pravem temelju – Kristusu.

Kako se odraža moja ljubezen do bližnjega? Ko se ne morem umiriti pri sebi, me mogoče žene v navidezno skrb za drugega. Vse bi naredili, samo da bi se ne ustavili. Vse bi naredili, počeli bi tisoč in eno stvar za drugega, samo da se ne bi bilo potrebno srečati z drugim. Vse bi naredili, da bi iztisnili kanček priznanja. Bog nam bo dal priznanje, če se bomo umirili v sebi in v njem. Če bo naš post naravnani k temelju. Bog ti si tu, povej mi, kaj naj storim. Naj ne delam nič več in nič manj, kot mi naroča Gospod. Da pa bi ga slišal, se moram ustaviti. In ko vidiš stisko bližnjega, najprej premisli, kaj od tebe pričakuje Gospod. Mogoče molitev zanj, tiha podpora, skrit dar ...

Kako se odraža moja ljubezen do Boga? Skrita je v prejšnjih ljubeznih. Zaupam mu, da skrbi zame in da mi prav naroča, ko mi naroča, naj se ustavim. Ljubezen je v zaupanju, da ima Bog prav ter v izpolnjevanju njegovih naročil. Naj se zgodi, kar ti hočeš, ne kakor ugaja meni. Kar naročaš je prav, je dobro zame in za druge. Ljubezen do Boga ni v mnogih pomembnih dejanjih, ampak v tem, da vsa, tudi najmanjša dejanja vodi Bog in da jih vodi prav.

Da bi našli temelj, prečistili naše molitve ali pa jih poživili, prečistili naša dejanja ali pa jih pomnožili, se bomo morali v postnem času srečevati pred Gospodom – molitev, odpoved in dobra dela. Vendar ne zato, da bi pomirili našo vest, ampak da bi izpolnili tisto, kar nam naroča Gospod – da bi se našli, da bi postavili trden temelj našemu življenju, da bi postavili nov temelj našemu delovanju.